

DAN BROWN: *Da Vinci-Kód*

Ismerteti és átgondolja
GYÁRFÁS ÁGNES

Az új századforduló legnagyobb könyvsikere Dan BROWN *Da Vinci-Kód* című regénye. Az angol nyelvű első kiadás 2003. áprilisában New-Yorkban látott napvilágot, s egy év múlva már 17 nyelvre lefordították, elsőként magyarra. Hallgatóink már ez év februárjában olvasták és ezer kérdést tettek fel vele kapcsolatban.

Honnan ez a mindent felülmúló érdeklődés? Ezt a kérdést kell több oldalról megvilágítanunk.

A mű kérdés nélkül első rendű kalandregény, a cselekményszál, mint a négyfonatos kalács együtt halad, de mindegyik a maga útját járja, csupán az eszmei cél közös, amitől olyan, mintha egy keréken gördülne be otthonunkba az izgalmas mese. Tehát a P. Howard humorban bővelkedő kaland virtuozitása kel életre a 652 oldalon anélkül, hogy Dan BROWN valaha is hallott volna a mi zseniális Rejtő Jenőnkéről.

Az eszmei cél a regény mozgatórugója ugyan csak közeli kapcsolatban van a magyar nép hitbéli felfogásával s különösen azzal a kérdéskörrel, amely itt a magánügyetemen az oktatómunka fókuszában áll. Ez pedig a regnáló és patronáló Istenanya, az ősi nőistennő kérdése.

Amiért most időt szánunk a könyv elemzésére annak az az oka, hogy fényt derítsünk a felfogásbéli különbségekre, milyen az indoeurópai vonal a line, ami maga vérvonal és milyen a mi képzetünk a Világfa rejtekében őrzött Tündérvilágról, s királynőjéről Babba Máriáról.

Könyvtáramban nagyon sok könyv foglalkozik a Grállal a nyugati irodalom kifogyhatatlan témádjával. A *Da Vinci-Kód* hősei a Grál titkát keresik. Ők a maguk módján meg is fejtik a titkot. A Grál, a Szent Grál a S A N G R A L nem más, mint S A N G (vér) K R Á L vagyis királyi vér, vagyis Jézusnak, mint a zsidók királyának Dávid király családjának és Mária Magdolnának, mint a Benjámin törzs királyi sarjának vérvonala.

Ha a S A N G R A L szót másként választom el a S A N G R A L a szent edény, kehely szó jelentését olvashatom. Ez a szent kehely pedig az istennő méhe ▽ a hegyére fordított

háromszög. A szerző felismerte ennek a férfi párját, a talpára állított háromszöget \triangle és rájött arra, hogy ez a két szimbólum az összetevője a

hatágú csillagunknak . Dan BROWN tudja, s meg is írja, hogy a hatágú csillag sokkal korábbi szent jelkép, mint a Dávid királyhoz való kapcsolata, de a két háromszög együttesét immár áthelyezi Európába, s Párizsban találja meg azt a helyet, ahol őrzik, és tovább viszik az ősi szálat. Nem kisebb ember, mint Mitterand elnök építtette a Louvre bejáratához a hatalmas 666 üveglapból álló piramist, amely a bosszús franciák szerint olyan, mint macskakaparás a palatáblán. I. M. PEI kínai építész tervezte, s az épületet pontosan ráarkta a világ első É-D-i irányú "0" vonalára, fő meridiánjára, amely Párizson megy át és 135 darab járdába sülyesztett bronz medál vezet a nyomát. Ez a vonal Skóciában Roslinnál kezdődik. A Roslinban álló szabad kőműves templom egy vonalon van tehát a párizsi Louvre piramisával. A Roslin szó rózsavonalat jelent. Ennek a rózsavonalnak azonban a legfontosabb eleme nem a hatalmas üveg-piramis, hanem az a fordított piramis, La Pyramide Inversée, amely , mint egy üvegszurdok szakad bele a földbe, általa belátunk a Louvre föld alatti épületegyüttesébe, s ott pillanthatjuk meg a kicsi, alig egy méter magas talpára állított piramist. Ezáltal egyesül a két háromszög szimbolikája és a hatágú háromszögben éri el a két királyi vérvonal - Dávid és Benjámin családja – egyesülését. (649-652. old.)

Mária Magdolnában a szerző az istennőkultusz továbbélését fedezi fel, aki Galliába hozta a keresztre feszítés után Jézus királyi vérvonalát, megszülte gyermekét, s megalapította a MEROVING királyi dinasztiát. A templomos lovagok, a Sion rend s a többi középkori és mai titkos szervezet dolga, hogy védje, őrizze a Dávid-Benjámint családból Európába szakadt vérvonalat, akár gyilkosságok árán is.

A Merovingok királyi vére tehát a közkeleti Júdeából ered. Most emeljük fel fejünket az izgalmas regényből s lássuk, kik voltak a MEROVINGOK!

A francia történelem kezdete a Kr. u. V. század ködös viszonyaiból bontakozott ki. Három germán törzs honosodott meg az ókori Gallia területén, a Loire-től délre a nyugati gótok, keleten a

burgundok, északon a frankok. Királyuk a MEROVING I. Klodvig volt, aki meghódította a másik két törzset és hatalmát a mai Franciaország területére kiterjesztette. Ezzel vette kezdetét a francia nemzet.

Klodvig 465-ben született, s 15 éves korában már királlyá koronázták. Ő a nagy Frank birodalom megalapítója. Megsemmisítette a római birodalom maradványát, legyőzte a testvértörzseket, a burgundokat és kiirtotta az Ariánus hitű nyugati gótokat, akik ugyancsak testvérei voltak.

Felesége Klotild buzgó katolikus volt, s szorgalmazta Klodvig megkeresztelését. Szívesen mondta Meroving Klodvig király, ha Jézus segít a győzelemben. Valóban minden csatát megnyert, ezért Rheimsben 3000 katonájával együtt megkeresztelkedett. Ettől kezdve a római keresztény egyház papjai támogatták hódításait, s nemcsak áldásukat adták, hanem pénzt és anyagi juttatásokat is. Felmentették a szőszegés, a hitszegés, a testvérgyilkosság bűne alól, s krónikásaik gondoskodtak Klodvig tettei megörökítéséről. A Pallas Lexikon címszói-írja azonban a Vatikántól eltérő értékítéletet mondott Klodvigról. "Megillleti az az érdem, hogy a Frank birodalmat megalapította, de aljas eszközökkel tört, és híjával volt minden erkölcsi nagyságnak." (Pallas Lexikon)

A Pallas Lexikon megjegyzése után újra a regényíróé a szó, aki mintegy folytatja a történetet Dagobert királlyal, kinek a Vatikán gyilkosai álmában kiszúrták a szemét a VII. sz. végén, hogy Kis Pipint trónra segítsék. Kiirtották a Meroving királyi családot, mégis Sigisbert megmenekült "és vitte a vérvonalat", amelyből Godefroy és Buillon Godfried is származott. Ő volt a Sion rend megalapítója. Ő rendelte el, hogy a templomos lovagok keressék meg a Mária Magdolnára vonatkozó dokumentumokat Salamon temploma alatt, és ezáltal válják bizonyíthatóvá, hogy a Merovingok Jézus és Mária Magdolna leszármazottai. (373. o.)

Most itt csak megemlítem, amit mindnyájan tudunk Nagy Károlyról, aki a VII. században a Merovingok után államot alapított, de személye és kora az IDŐ kódében rendkívül képlékennyé vált, hogy úgy néz ki a történelmet olvasva, mintha a Meroving kor eseményei ismétlődnének meg Nagy Károly és utódai neve alatt, mintha kétszer játszódna le a történelemben ugyanaz az eseménysorozat.

A szerző nem tér ki a továbbiakban az életben maradt Godefroy sorsának ecsetelésére, mert nem tartozik személye a regény témájához. Mi azonban érdeklődünk egy kicsit utána.

Anjoui melléknevet kapott és a PLANTAGENET angol királyi családot alapította meg. A Plantagenetek 1154-1485 uralkodtak. Geoffrey (angolosan) I. Henrik egyetlen lányát Matildot vette feleségül, s fiuknak Anjout, Mainet és Turánt adományozták, mint koronabirtokot. Egyre több az ismerős szó. Geoffrey a sisakján REKETYE csokrot viselt. A korabeli rajzokon a reketye csokrot magyal ágként ábrázolták: zöld levelek között piros bogyót. Emlékeznek arra, amikor a Zöld lovagról meséltem? Ő a mellén viselte a magyal ágat, mikor Karácsony este belépett Artúr király dísztermébe (fejét a kezében hozva). Ez a Zöld lovas jellemes, erkölcsös, megértő, megbocsátó, érzelm gazdag, férfi volt, aki a maga korában úgy élte meg a házasságát, mintha magával az istennővel kötötte volna.

Olyan volt, mint a Molnár Anna férje, aki jellemében életvitelében, döntésében követte Jézus példáját. A reketye csokrot elvehették, elutánozhatták, de az emberi karakteren lemérhető mintát nem vették át a Zöld lovagtól, akinek Családfája ismeretlen. Valóban az? Nézzük csak a királyi nevet, amelyet egyenesen a Zöld lovas reketye csokrától kapták:

PLANTAGENET

PLANTA GENET = növényi gén hordozója

PLANTA GEME = növényanya

Akár az első, latin verziót veszem alapul, akár a mezopotámiai turán nyelvűt, egyértelművé válik a növényi eredet ténye. A rudabányai templom kazettáján látszik az édeni boldog, növényi állapot. Nem anyától, hanem rózsafától... És a fáról való eredet visszhangzik az imádságunkban, melynek a fiam a "Jézus Krisztus családfája" címet adta magyar Passiójában.

*Ánafa szülte levelét
Levele szülte bimbaját.
Bimbaja szülte virágát,
Virága szülte Szent Annát.
Szent Anna szülte Máriát
Mária szülte szent Fiát,
A világ megváltóját.*

Még a képjele is növényyszerű:

Mag anya, MAGAM, MAGA, MAGAMA és folytathatnám, hogy ez a növényi lajtorja benne van a címerünkben, mint a hármass halomból kinövő kettős kereszt, a táltos révülés kettős foka.

A gén kérdését kimutatta W Penfield kanadai professzor, aki a Rockefeller Alapítvány megbízásából évekig kutatta teamjével a földünkön élő emberi nem alapvető génjét. Ki tudták mutatni, de nem egyet, hanem kettőt! Pillanatnyilag az egyik gén a másikat agyonnyomhatja, meg is semmisítheti, össze is házasodhatnak, de a 3, 4, 5. generáció után az egyikük feltör és kizárólagosan fog uralkodni. A világ 5 pontján találták meg ezt a gént:

1. Magyarországon, az Ural vidékén, de nem a szlávok lakta területen,
2. Skóciában,
3. Japán és Kína őslakosaiban,
4. Bizonyos indián lakta vidékeken és
5. Közép Afrikában,

vagyis ott, ahol a pentatonikus magyar népzene létezik.

A plántából való eredet, a növényi gén öszszeköt bennünket. A Zöld lovag és a jámbor molnár gazda talán nem csak lelki, de vérbeli testvérek, mert plánta gének kötik össze az emberiség családfáját, származásukat.

(<http://www.hazankert.com/04dec5.html>)

De térjünk vissza a kalandozásunkból a regényhez, amely a Krisztus születése utáni évszázadokról sokat ír, de nem eleget. Nem írja le, hogy a Merovingok hogyan irtották ki a Jézushitű Katárokat és minden felekezetet, amelyek nem Vatikán regula alapján éltek hitéletüket. Kitér a keresztény szó eredetére is. "Az egyenlő szárú kereszt" ✚ írja 1500 évvel a kereszténység előtti időkre tekint vissza. Ehhez a típushoz nem tapad vér, nem tapad a keresztre feszítés emléke sem, mint a latin kereszthez, melyet a rómaiak fejlesztettek ki kínzóeszközzé. Véres történetét a neve: Kereszt, vagyis CRUCIFIX is tükrözi. A latin cruciare = kínozni igéből ered. (340. old.)

Dan BROWN a rózsavonallal, a Rózsakeresztekkel foglalkozik, állandóan ott motoz az igazság körül, de nem akad rá. Leírja, hogy a rózsza mindig kitüntetett szimbóluma volt a női sexualitásnak. Öt szirma a nő életének öt fontos állomása volt a napkultuszban. A virágzó rózsza a női genitáliára emlékeztet. Virágok virága, ami által az ember megszületett, világra jött. (368-369. old.)

Éles szemmel észrevette a szerző a mai elárult világ okát, s rávezeti az olvasót a hajdani istennőkultusz megbecsülésére. Mikor a skóciai Roslinról írt, arról a szabadkőműves templomról, mely állítólag Salamon templomának pontos mása, lehetetlenség nem összetéveszteni a magyar kazettás és a felvidéki freskós templomokkal. Tudniillik, jó azt pontosan látni, ki mit őrzött meg az ősi hitvilág elemeiből, és ki mire használja.

A különböző titkos rendek Jézus származásának dokumentumait kutatták, hogy királyaik származásukat igazolhassák. Megtagadták Jézus égi eredetét a dávidi-salamoni vért méltányolták. A hatalom és a pénz, arisztokráciáján át küzdenek azért, hogy a Júdeai vérvonalat a nyugat európai királyi családokban igazolhassák. Még csak fel sem tűnik senkinek, hogy Jézus Krisztus állítólagos ivadéka, I. Klodvig család, szélhámos volt, amellet gyilkos és áruló. A vér nem válik vízzé, mondja a magyar közmondás. Ha nem vízzé, mivé vált Jézus szent vére, ha igaz ez a teória...

A mi felfogásunk egészen más. A magyar nép nem a niceai zsinat határozata alapján hiszi Jézus égi származását. A magyar legendárium Nimródától Mátyás királyig igazolva látja azt, hogy a nagy királyok, fejedelmek, királyfiak és királykisasszonyok Isten szentjei voltak, mert nem a kiagyalt rémtörténet, hanem a jellem tette őket Jézushoz hasonlónak. A gömöri festőiskola képei híven őrzik Jézus égi eredetét, és a magyar szentháromság tényét: két szem, három arc: atya, anya, fiú. A magyar hitvilágból nem tudták törölni az Istenanyát. A mi népünk híven őrzi őt. Meséiben Tündér, imáiban Babba, allegóriájában az ég kapuja, szimbolikájában fehér rózsza, nemzeti mítoszában tulipán.

Jézus vére kétezer éves beszédtema. A bölcsesség kelyhét értették alatta, és kutatták szerte a világon. Mindenre gondoltak, csak arra nem, amit a magyar hitelv vall: Jézus vérét "az angyalok fölszedik, glorilomba (liliomba, almiomba, arany-

tálba) teszik s a Mennysországba Krisztus Jézus elé leteszik". Vagyis, nagyon jó helyet találtak a szent vér számára, visszavitték ahhoz akié, és átadták a Mennyben lakó Jézus Urunknak. A mi népünk Jézus istenfíúságát azáltal is igazolva látja, hogy törekeny teste szenvedett a kereszten, de halhatatlan lelke az ISA fenn a Mennyben fogadta az angyalokat az almiommal, szent vére kelyhével.

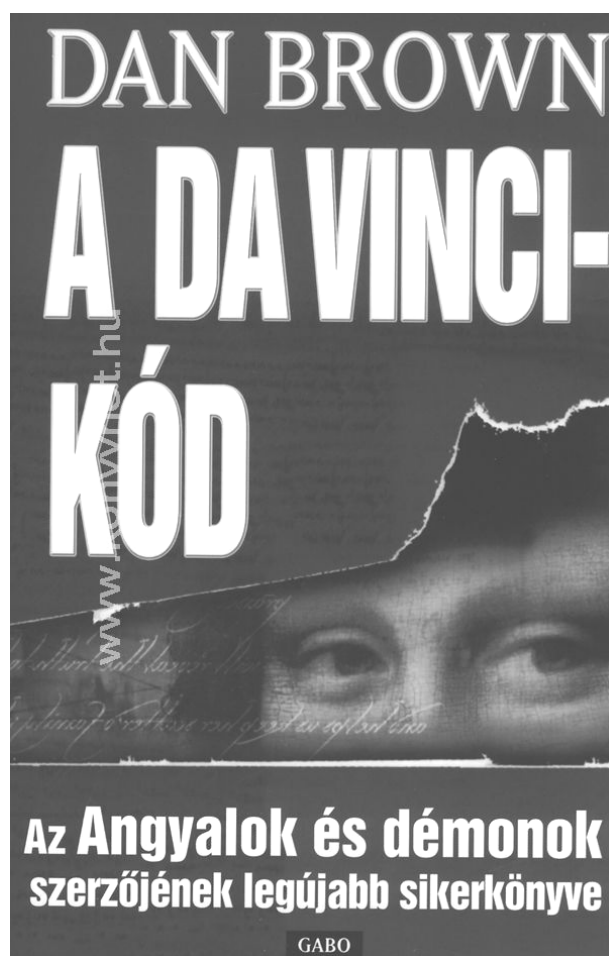
Ez látható a magyar templomokban. Pl. Szentsimonban a csetneki András mester remekművén. A nyugati Grál kutatókat az anyag, a kézzel foghatóság bővölete spekulációkba kergeti. Jézus emlékét őrző magyar felfogásmódtól távol áll a kizárólagos földi orientáció. Látomásaiban együtt él a szentekkel, s tudja, hogy a működő gonosz ellen Isten lelki úton készíti fel a jókat, s hogy könnyebb legyen jónak maradni, lejött hozzánk, földi testbe öltözött és tanított. Nem új dolgokra, hanem ősi igazságokra. Nem pontokba szedett tiltó törvényekre, hanem életmódra: onnan ismernek meg titeket, hogyha egymást szeretitek. A szeretet parancsát égette lelkünkbe, mert ez az Ő eszmei vonala. Akit megérint a szeretet, az az Ő lényének igazi hordozója. Mert a többi tükör által, homályosan működik, de a szeretet színről színre. Pap Gábor mindig mondta, hogy eljön az idő, amikor világossá válik a magyarság kulcshelyzete Isten művének rendezésekor. Ez a regény, s főleg ami nincs benne, de rávezet, nagy, széles kaput nyit a felismeréshez és negatív eszközökkel világít rá a magyarok igazságára.

Egy kérdést még fel kell tennünk. Ha Jézus vérvonala a nyugati királyi családokban él tovább, miért törekedtek a középkorban a türingiai, osztrák, lengyel, skót, portugál, cseh, horvát, szlovén stb. királyi házak arra, hogy magyar királykisasszonnyal kötött házasság révén "törvényesítsék" égi eredetüket? Ismert tény volt Európában, hogy csak az Árpád-ház származása szent, mert a Turultól, a fény Fiától ered.

Az Árpád-ház adta Európának a középkori szenteket, kiknek boldoggá és szentté avatása a mai napig folyamatosan történik.

De a Turul a mi madarunk. A turáni nép szent Napmadara. Egy az őszünk, egy a nevünk, s Emese E MESE főhősnője Ügyek felsége volt, de soha vita tárgyát nem képezte, hogy az Árpád-ház a Turul által nyert szent égi eredetet. Mit nem adnának a Meroving utódok, ha csak egy tollpihe

hullott volna rájuk a madárból, egy parányi írmag gyanánt.

A könyv borítója (Internet kép)

FEHÉR M. JENŐ:
Képek a magyar sámán-inkvizíció történetéből
 A Temetetlen múlt c. sorozat 2. kötete
Ismerteti: EŐRI SZABÓ FERENC

Az Ur dinasztiai Ur-namu (kr. e. 2409-2391) már több évszázaddal Hammurabi (kr. e. 2067-2025) előtt kihirdette, hogy határozatait mindenkor Samas napisten törvényeinek igazsága szerint hozza. A „SA” szógyök ősi sumir nyelven a Napra – aki fényt bocsát és süt a földre – mint istenre Samas-ra mutat rá. A sámán szó eredetét itt kell keresnünk. Valójában a sámán szót az ink-

vizíciók jegyzőkönyveiben soha sem használták, de a vallástörténelem ezt a kifejezést használja, így a szerző is ezzel a megnevezéssel él. A jegyzőkönyvek a sámán fogalmát sokféle képpen jelölték: „leggyakoribb a ‚magus‘, sőt ha idősebb, tekintélyesebb sámánról volt szó ‚pontifex magorum‘, mágusok főpapja címet alkalmazták, három esetben a magyaros formában, mint ‚magoc‘. A boksa, harsan, bachus (bács), furcus, bou vagy bow (bö) is gyakori nevek. A duru és ulu már ritkábbak és nehéz magából a fordításból eldönteni, hogy a papságnak hierarchikus fokozatait jelezték-e, vagy mint személynéveket kell értenünk alatta.

E könyv csak egy részét ismerteti a „LIBER INQUISITORUM” azaz az Inkvizítorok könyve című műnek, mely jegyzőkönyvek 1227-ben kezdődnek és 1498-ig tartanak. A szerző a fennmaradt csonka szövegből 289 pert tudott rekonstruálni, valójában az eredeti szöveg háromszor ennyi is lehetett.

„Én téged meggyógyítalak, ha hiszel nekem...” mondták a betegeknek sámánjaink. Amikor a házba lépett a sámán „botjával a négy égtáj felé ütött, az élelmiszerekre, ruhákra és mindenemű használati szerre vizet vagy folyadékot hintett, a küszöbököt tisztelettel illette ujjaival, élénk szóval énekelt a gonosz szellemek ellen mondván, hogy sem föld felett, sem föld alatt ne legyen semmi hatalmuk és kiáltotta: Hakit, Hakit, távozz ebből a házból... Az egyik tanú ezt hallotta Hakitról: „az említett szellem mihelyt a Hold feljön, bizonyos társaival összeállva meghatározott időben, meghatározott helyre, amelynek a neve ‚pat‘, összejön, amely parlagon áll, sem apró, sem lábas jószág meg nem él, emberek jelenléte lehetetlen, nincs azon semmi lehetőség az életre, csak rablásra és harácsolásra. Itt tartják gyűléseiket a gonosz lelkek, akiknek a feje Hakit, férfiak asszonyok és mindkét nembéli gyermekek ellen, az egész emberi nem elvesztésére. Mikor azonban a mágusok Hakit nevét kiáltják, annak el kell tűnnie, mert elveszíti hatalmát, miután ereje ördögi nevében van.”

Hanis mágus ellen a Győr melletti Csanak faluban 1272-ben lefolytatott perből képet kaphatunk a sámánok orvoslásáról. A tanúk vallomásából kiderül, hogy hozzájuk általában akkor fordultak, amikor a hivatalos orvoslás már nem

tudott segíteni. Egyik tanú vallomása: „A mágus bölcsőbb az ő tudományában, mint az orvos mágister vagy a király úr fizikusai.” Általánosnak mondható a vizsgálat lefolytatása: „amikor a betegekhez érkezett, azonnal megvizsgálta annak vizeletét és megtapintotta érverését”. Megvizsgálták, megtapintották a betegeket és a nőket is, mindezeket abban az időben, amikor a kor szelleme miatt – elrejtett szeméremtitkokat, amit férfinak látni nem szabad - a női tisztességre hivatkozva sok asszonyt hagytak az orvosok meghalni. A mágusok gyakran látogatták meg a betegeket és gondosan ápolták őket, gyógyfüvekből készült kenetekkel, szirupokkal, italokkal. „Hanis mágus azt az italt adta neki, amelyet Harsan gyógyfüvek főzetéből kevert, énekeket recitálva, s amely három színből állott, az első valami zöldes színű, a második világosabb és a harmadik mint a kristálytiszta víz.” Az egyik tanú elmondja, hogy a világos színű folyadékot a régi népi nyelven somának nevezték. Hanis mágus így beszélt a gyógyfüvek erejéről: jobb, ha azok a füvek, melyek a betegségek gyógyításainál hasznosak nem találhatók mindenütt, mert nem mindenkinek van hatalma a természet titkos erőinek keverésére, hanem csak azoknak, akiket a „ioltenrim” (?) kiválasztott, és akik soha sem tértek el a küszöbök árnyékában élő régiek szellemétől. A mágus egyik segítője a gyógyfűkeverékeket készítette, másik a Harsány litániákat, imádságokat, mondókákat énekelve segédkezett: „az egyik énekelve és zenélve olyan hatást váltott ki tehetségével, hogy a hallgatóságot észveszejtő izgalomba tudta sodorni, a másik pedig az orvosságok és italok keverésével működött közre”. Az istenek, a füvek nevei és a „receptek” rováspálcákra („régibot”, „csodálatos bot”) voltak feljegyezve, amit a mágus a tegezében hordott. Gyógyítottak a felsorolt példák szerint: fülbajt, szemhályog, vesebetegségeket, végtagok mozgásképtelenségét, tumort, magas lázat, guta elleni bajt, veszett kutya harapását, és műtéti beavatkozásokat végeztek, természetesen az állatokot is kezelték.

A mágusok a gyógyítás mellett szertartásokat is vezettek. Hanis mágus házasságkötési szertartást végzett és ő vezette a táncmeneteket az új kenyér ünnepén. Degesd mágus „püspök módján” szertartásokat végzett, madártollas ruhába öltözött, lábán madárkarmos lábbelit viselt, süveget tartott

KÖNYVISMERTETÉS

a fején. Boksa mágus a „mágusok főpapja” (pontifex maximus magorum) keresztséget szolgáltatott a régiek szokása szerint. A fizgoi Szent László kápolna előtti forrásnál a következő szertartással kereszteltek: a megkeresztelkedőnek a haját elől lenyírták, a forrásban megmosták a fejét, mellét és hátát megkenték olajjal és kapott egy bőrből való övet. Mások megemlékik a „szent fa” nevét, ahol az esküt szokták tenni, itt „megpilisették” a fiataliságot ami a kereszteléssel egyenértékű.

Egy segesvári kapuőr ezt mondja az ünnepekről: „ az öreg magyarok Krisztus születése hetén tartják az ő madár ünnepüket a sólyommal mennek a hegyekre, Szent György vértanú napján a sertés ünnepét, Szent Péter apostol napján pedig a friss kenyér ünnepét” ünneplik. Obel várjobbágy az ünnepekről: „az elsőt, amikor a sólymokat vadászatra eresztik és ilyenkor a sokaság velük megy és a sámánok megáldják a madarakat, a második ünnepet akkor tartják, amikor az állatokat a legelőkre eresztik és a pásztornépek messze mennek, a harmadikat, amikor az új kenyérből az első cipót a szegényeknek adják és a negyediket, amikor a mezőkön nagy tüzeket raknak”. Más elmondás szerint ünnepeink voltak: „Szent Györgykor tavaszban, mikor az erdőket füstölik, Szent László ünnepén, mikor a lovasfutások vannak és elsőt választanak (a lovasversenyek győztese egy évig nem dolgozott, a többiek tartották el, a lovát pedig feláldozták a mágusoknak) és Szent Márton napján nagy embertömegek látogatják a szent forrást és a kápolnát”. A sámánok áldozati szertartásokat, sorskutató jövendöléseket és szakrális jellegű énekléseket is végeztek.

Kosan sámánnak Erdélyben papi ruhái vannak sok tollal ékesítve, az erdőben pogány áldozatokat mutat be, az új lisztből az új kenyér ünnepén – amit népi nyelven „nareus”-nek neveztek – friss, apró cipókat osztogatott az embereknek. Írott varázsjeleket használ, melyek hosszú botocskákra vannak írva régi betűkkel – amelyeket még a papok sem tudnak elolvasni – amiket magával hord a tegezésben. A mágusok régi meséket, mondákat és énekeket tanítottak téli éjszakákon és ünnepnapokon. A történetek a régi királyok harcairól és vadászatairól szóltak, amikor még a nemzetek nem voltak keresztények és nem itt éltek a magyarok. A sámánokat a perekben büntetésként va-

gyonelkobzásra, hét falu határából való kitiltásra ítélték, homlokukat a kereszt jelével tüzes vassal megbélyegezték, súlyosabb esetekben máglyán égették el vagy felakasztották őket. Mennyivel bölcsőbb nézeteket vallott Kincsőri mágus, aki kitárt karokkal imádkozott remeteségében. Megkérdezték tőle, hogy melyik istenhez imádkozott a keresztények vagy a pogányok istenéhez-e? Azt válaszolta, hogy ő nem ismeri a kettő közötti különbséget...

E mű egy nagyobb lélegzetű munkának a kivonata, a szerző ígéri a teljes mű megjelenését, reméljük mihamarabb olvashatjuk azt is.

Sámán (Internet kép)